

Sagsøgt: Reinhard Westphal

Konklusion

Artikel 49, stk. 6, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2419/2001 af 11. december 2001 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, der indførtes ved Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 118/2004 af 23. januar 2004, skal fortolkes således, at begyndelsestidspunktet for den forældelsesfrist, som bestemmelsen fastsætter, skal fastlægges i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser og svarer for de vedvarende eller gentagne uregelmæssigheder til den dato, hvor uregelmæssigheden er ophørt.

(¹) EUT C 301 af 27.8.2018.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 3. oktober 2019 – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL mod Institut des Comptes nationaux (ICN) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État – Belgien)

(Sag C-632/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – økonomisk og monetær politik – det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union – forordning (EU) nr. 549/2013 – sektoren offentlig forvaltning og service – koncerntilknyttet finansiel institution – begreb – selskab, som tilbyder husholdninger med lav- eller mellemindkomst lån med pant i fast ejendom under en offentlig myndigheds kontrol)

(2019/C 413/20)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL

Sagsøgt: Institut des Comptes nationaux (ICN)

Konklusion

- 1) Bestemmelserne i bilag A til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union skal fortolkes således, at det for at afgøre, om en separat institutionel enhed, der er under en offentlig myndigheds kontrol, henhører under sektoren offentlig forvaltning og service som omhandlet i det reviderede europæiske nationalregnskabssystem, der blev indført ved denne forordning, når den udviser kendetegnene for en koncerntilknyttet finansiel institution, er nødvendigt at undersøge kriteriet om enhedens økonomiske risikospønering i forbindelse med udøvelsen af dens aktivitet.

- 2) En institutionel enhed som den i hovedsagen omhandlede, hvis grad af uafhængighed i forhold til den offentlige forvaltning er begrænset af national lovgivning, i medfør af hvilken denne institutionelle enhed ikke har fuldstændig indflydelse over forvaltningen af sine aktiver og passiver, for så vidt som den offentlige forvaltning dels udøver kontrol over dens aktiver, dels påtager sig en del af risikoen ved dens passiver, kan kvalificeres som en »koncerntilknyttet finansiel institution« som omhandlet i punkt 2.21-2.23 i bilag A til forordning nr. 549/2013, forudsat at foranstaltningerne til kontrol af aktiverne og passiverne af den nationale domstol kan fortolkes således, at de indebærer, at den pågældende institutionelle enhed ikke kan handle uafhængigt af nævnte offentlige forvaltning, idet sidstnævnte pålægger denne institutionelle enhed vilkår, hvorunder den skal handle, uden at den på eget initiativ har mulighed for væsentligt at ændre disse.

(¹) EUT C 4 af 7.1.2019.

Anmodning om udtalelse fremsat af Europa-Parlamentet i medfør af artikel 218, stk. 11, TEUF

(Udtalelse 1/19)

(2019/C 413/21)

Processprog: alle officielle sprog

Den part, som anmoder om udtalelsen

Europa-Parlamentet (ved D. Warin, O. Hrstková Šolcová og A. Neergaard, som befuldmægtigede)

Spørgsmål til Domstolen

- Udgør artikel 82, stk. 2, TEUF og artikel 84 TEUF det rette retsgrundlag for Rådets retsakt om indgåelse af Istanbulkonventionen på Unionens vegne, eller bør denne retsakt være baseret på artikel 78, stk. 2, TEUF, artikel 82, stk. 2, TEUF og artikel 83, stk. 1, TEUF, og er det nødvendigt eller muligt at opdele hver af de to afgørelser om undertegnelse og om indgåelse af konventionen som følge af dette valg af retsgrundlag?
- Er Unionens indgåelse af Istanbulkonventionen i overensstemmelse med artikel 218, stk. 6, TEUF forenelig med traktaterne, hvis der ikke er en fælles overenskomst mellem alle medlemsstater, som giver deres samtykke til at blive bundet af konventionen?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanien) den 9. juli 2019 – DC mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Sag C-522/19)

(2019/C 413/22)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta